

עלון מס' 353 | פרשת וישב | כסלו תשפ"ה

שלהבת

מיסודם של הגאון ר' שמשון דוד פנקוס זצוק"ל והגאון ר' עזריאל טאובר זצוק"ל

העצמה אישית תורנית

לקבלת העלון במייל יש לשלוח בקשה לכתובת:
e.shalhevet@gmail.com

קול שלהבת
KOL SHALHEVES

ניתן להאזין לשיחות המרתקות
בנושאים:

חינוך
יעוץ נישואין
אמונה
השקפה
ועוד נושאים מגוונים

באידיש, עברית ואנגלית

בקול הלשון:

03-6171103

073-2951103

במחיר שיחה רגילה

בחו"ל קול שלהבת:

929.222.9900

דבר המערכת

מעשה שהיה בכלב...

אשתף אותך בסיטואציה מעניינת... אני מפחד מכלבים!!! כמו כל חרדי מצוי... והנה אני נכנס לחנות מכולת ביום ששי לקנות לכבוד שבת... והנה מופיע השכן עם הכלב ואני מתכווץ כולי... מרוב שנבהלתי הפטרתי לי מתחת השפם איזה 'איחול לבבי' לכלב... יסלח לי ה'... לא התכוונתי... ובודאי לא שבעל הכלב ישמע... אבל הוא שמע ונעלב... ולא היה נעים... ואז נאלצתי לפייס אותו... העיקר שהוא שילם בקופה, ויצא הוא והכלב שלו לחיים ולשלום...

ואז נשארתי שם יחד עם בעל המכולת שגם הוא חילוני... והרגשתי צורך להסביר לו את ההסתייגות הטבעית שלי בתור חרדי מהכלבים וההורים שלהם... אמרתי לו חצי משפט בספונטניות: אם כבר אהבה!!! אני מעדיף אהבה לילד!!! מאשר אהבה לכלב!!!

הוא הסתכל עלי ופתאום הוא ענה לי בקול רם: תדע לך שאתה לא צודק!!! תדע לך שאם אתה תחפש אהבה ? ! ? כלב נותן הרבה יותר אהבה מאשר ילד... כן... תדע לך... ילדים לא תמיד נותנים אהבה... ילדים הם כפויי טובה... אבל כלב?? כולו לב!!! כלב כולו אהבה...

הוא אמר את זה קצת בסערה ובתקיפות... ברגע הראשון לא ידעתי מה לענות לו... המשפט הפתאומי שלו הצליח קצת לבלבל אותי... לא הצלחתי לסדר את המילים... לא נותר לי אלא לצאת מהמכולת ו... וזהו...

אבל ברגע שיצאתי מהמכולת... פתאום נפל לי האסימון!!! פתאום קלטתי את הטלפון השבור... אני אמרתי לו: שאם כבר אהבה!!!! אני מעדיף להשקיע ולאהוב את הילד שלי... מאשר להשקיע בלאהוב את הכלב... חבל!!! אם כבר להשקיע... עדיף להשקיע בילד מאשר בכלב... אבל הוא ? ! ? הוא שמע משהו אחר לגמרי!!! כשהוא שמע את המילה אהבה... הוא שמע צליל של לקבל!!! לקבל אהבה... ואז הוא ענה לי: מה פתאום... אם אתה רוצה לקבל אהבה... הרבה יותר זול להשקיע בכלב מאשר בילד... בכלב אתה משקיע מינימום... ומקבל מקסימום של אהבה... כולו לב אליך... ואילו ילד?? אוהו... אתה משקיע ומשקיע... ונותן את כל הנשמה... וכולי האי ואולי... מי יודע מתי הוא יחזיר לך אהבה...

הייתי בהלם!!! תראה מה זה שיח חרשים... שני אנשים מדברים על אהבה... כשאני מדבר על אהבה... אני מדבר **לתת!!!** לתת אהבה!! לאהוב!! נו... בטח... אם כבר לתת ולהשקיע... אני רוצה להשקיע במבחר המין האנושי!! לתת אהבה לכן שלי!! מאשר להשקיע בכלב... אבל כשהוא שמע את המילה אהבה... הוא באופן טבעי שמע פה צליל של לקבל אהבה!! בטח... אם הייתי רוצה לקבל אהבה... ברור שכלב זה המוצר הכי זול...

כל מילה נוספת מיותרת!!! בסיפור הזה מגולם ההבדל התהומי בין מי שחי בשביל לתת אהבה לבין מי שחי בשביל לקבל אהבה!!! זה קו ברור לכל אורך הדרך...

מי שרוצה לקבל אהבה... חבל להשקיע... יש כלבים זולים... המלונה היא תמיד יותר זולה מבית... וגם הדוגלי שלו יותר זול מכל מישהו אחר... זו נחלת מי

שרוצה לקבל אהבה!!

אז זהו!! שאנחנו פה לא בשביל לקבל אהבה אלא בשביל לתת אהבה!!!! ולכן מחיר כלב זה תועבת ה'... כלב זו החיה הכי מאוסה למזבח... למה?? דווקא בגלל שהכלב כ"כ מהר מחזיר אהבה... אז אין לך פה מה לתת!! אין למי לתת!!! אתה מפסיד את הנתינה...

מרים בת בלגה הגיע למזבח ובעטה בו... לוקוס לוקוס עד מתי אתה מכלה ממונם של ישראל... אותה מרים הגיעה מתוך נקודת הנחה שהמזבח נועד בשביל לקבל!!! בשביל לקחת מאיתנו אהבה... והיא לא לגמרי טעתה... זה נכון שהמזבח נועד בשביל לקבל את האהבה שלנו לה'... אבל מהכיוון ההפוך בדיוק!!! אני חולת אהבה לה'... אני רוצה לתת אהבה... אני רוצה להקריב לה' ולתת לה' מכל הלב... וה' מאפשר לי לתת לו!! תודה לך ה' שאתה נותן לי את עונג הנתינה... ומה אתה חושב?? הקב"ה מחזיר בכפל כפליים... תודה לך בני היקר שאתה הולך בדרך הנכונה ואתה מאפשר לי להכין לך את הרב טוב הצפון לצדיקים... סו"ס כל התכלית של העוה"ז כדי לאפשר לה' לתת את הטוב הגמור!! ובשביל שה' יוכל לתת את ההטבה השלימה... בשביל זה אנחנו פה כדי שאני אתן לה'!!! ובזה אני אהיה בעל ההטבה... שאני בניתי בעשר אצבעותי את מערכת היחסים של הנתינה ההדדית... אני הסכמתי לתת לה'!! ולכן ה' מחזיר אהבה ונותן בכפלים... האהבה של היהודי היא סוגיה של נתינה!! לא סוגיה של קבלה!!!

את הסוויץ הזה בראש כל אחד מאיתנו אמור לעבור... השאלה באיזה שלב בחיים... יש כאלו שבגיל מאוד מבוגר... עדיין חושבים שאהבת ה' מתבטאת בזה שה' אוהב אותי, וה' פה בשבילי... ואני פה בשביל לקבל ממנו אהבה!!! ולחשוב ככה זה מאוד מאוד שברירי... כי אם אני פה בשביל לקבל אהבה... אז הנה... הבעל מכולת כבר עדכן אותי שאם אני רוצה לקבל אהבה... הרבה יותר פשוט לקבל את זה מהכלב... הכלב לא צריך שתבנה איתו מערכת יחסים... הוא לא צריך שלוש תפילות ביום... מאוד מהר אתה מקבל ממנו אהבה... כן... זה מה שקורה למי שנמצא פה בשביל לקבל אהבה... מי שהיהדות שלו נועדה בשביל לקבל... מאוד מהר הוא מוצא שיטות אלטרנטיביות זולות יותר איך לסחוט אהבה מהרבש"ע...

אז לא!! זו גאוותנו... אנחנו פה לא בשביל לקבל אהבה אלא בשביל לתת אהבה!!!

נכון... יום אחד ה' לא ישר חייב... והוא יחזיר אהבה במנות גדושות משלו... אבל אני פה לא בשביל זה... אני פה בשביל לתת אהבה... להשקיע אהבה... לאהוב...

אנחנו נמצאים בפרשת אהבה... יוסף ויהודה... כל אחד במגרש ההתמודדות שלו... אף אחד מהם לא יודע מה יהיו ההתפתחויות בפרשת מקץ ויגש וכ"ש לא אח"כ... כעת יוסף נותן עוד רגע ועוד שעה של עמידה בניסיונות!!! עוד שנה של מפגן נאמנות לה' מתוך הכלא על המעשה הכי נשגב שהוא עשה... יהודה מלווה עוד ילד ועובר חיים קשים מאוד ומשם ממשיך להודות על האמת... מתוך נתינת אהבה לה'!! עם הנר הזה אנחנו נעמוד בחנוכה... אנחנו נדליק נר לה'!!! נשמח איתו... נשמח בזכות שלנו להאיר לפניו... לפניו ולא אחריו!!!

חנוכה!!!! הארת אור הגנוז... מה זה קשור לגיליון שלהבת??

חנוכה הולך ומתקרב... וכידוע על פי הספה"ק, חנוכה זו הארת אור הגנוז!!! ואגב: זו הסיבה שכלל שנוקפים הדורות ככה חנוכה נהיה חג של ממש ועושים ממנו עסק מאוד גדול... הסיבה היא: בגלל שה' גזר את האור הגנוז!!! ולקראת הגאולה ה' לאט לאט פותח בפנינו את האור הגנוז... והזוה"ק אומר שהאור הגנוז לא מתגלה ברגע אחד... כי כמו כל אור שאם יתגלה בבת אחת זה מסנוור ואפשר להתעוור ממנו... ככה את הארת אור הגנוז הקב"ה מגלה אט אט... וזו הסיבה שבוזוה"ק חנוכה מוזכר בקושי כמה פעמים בודדות... ובתלמוד בבלי זה אפילו לא 'שווה' מסכת בפי"ע אלא נבלע בתוך פרק במה מדליקין בשבת, אבל ככל שהתחילה ירידת הדורות ככה חנוכה נהיה יום יותר ויותר נחשב... ובפרט בפרט!!! משנת ת"ק שמקובל מהזוה"ק שיתחיל להתנוצץ הארת אור הגנוז... הרי חנוכה תופס אצלנו מקום מאוד חזק... כן... חנוכה זה חג של חינוך!!! וצריך לחנך את הילד לצום... כמה שעות?? תלוי!!! בגיל שש הוא לא צריך לצום בכלל... בגיל עשר כמה שעות... וככל שהבר מצוה מתקרב ככה החינוך הולך ומתגבר... ככה גם בחנוכה... לפני אלף שנים... חנוכה לא היה נושא... היינו מאוד מאוד רחוקים מהארת אור הגנוז... אבל ככל שנקפו הדורות ואנחנו מתקרבים לבר מצוה של אור שבעת הימים... החינוך צובר תאוצה...

עכ"פ הזוה"ק מגדיר ואומר שהאור הגנוז לא מתגלה ברגע אחד... מדובר באור דקיק וזעיר שמופיע... והתפקיד שלנו זה 'לחטוף אותו'!!! להיאחז בו... ואז מופיע עוד אור דקיק יותר נרחב... ולנו לא נותר אלא לנצל ולתפוס כל אור שכזה... וככה האור הולך ומתרחב כל הזמן... כלומר: אם נתרגם את זה למושגים שלנו... יש כאלו שחושבים שיום אחד אנחנו נגיע לגאולה... אבל לעת עתה אנחנו כעת תקועים בפקק... השיירה של המכוניות עומדת בדרך לירושלים וזה עומד!! תקוע!! מחכה לגאולה... נו... אם הגאולה תקועה בפקק... מה נותר לנו לעשות?? בא נצא מהרכב להפסקת סיגריה... וכשהפקק ישתחרר ויתחילו לנסוע תעדכן אותי.

או לא!!! גם כשהגאולה מתעכבת זה לא פקק!!! אלא אם כבר זה עומס תנועה... אנחנו כל הזמן נוסעים... כל הזמן מתקדמים... אלא מאי?? אתה יושב כל הזמן עם הרגל על הדוושה וצריך כל הזמן לדחוף קדימה... בעומס תנועה הנהג לא יוצא החוצה להפסקת סיגריות... הוא כל הזמן על ההגה... מנצל כל הזדמנות להידחף קדימה... אז רגע אחד התפנה בנתיב הימני ואני נדחף... ואח"כ מגיע אמבולנס ואני תופס עליו טרמפ ודוהר אחרי... אח"כ יש איזה עיקוף דרך תחנת דלק... אז נכנסים... העיקר לחתור כל הזמן קדימה וככה אנחנו מתקדמים לקראת הגאולה... זה משהו שאנחנו מקדמים אותו!!!

על אותו משקל: כשאנחנו כעת מחכים לגאולה... אנחנו לא תקועים עם המזוודות ויושבים בתחנה... אפשר כל הזמן לקדם ולהתקדם ולזוז קדימה... אבל בשביל זה צריך לתפוס כל הזדמנות... כל פעם הקב"ה פותח לך עוד חלון של אור... עוד דלת של הארה... ואתה פשוט צריך לפרוץ לשם... לתפוס את הנתיב שה' פתח לפניך ולתפוס עליו טרמפ... ואח"כ ה' פותח לך עוד איזה נקודת אור... וככה כל הזמן!!! הפואנטה היא לתפוס את נקודות האור... וככה מתגלה הארת אור הגנוז!!!

במשפטים האלו טמון תקווה גדולה ונותן לנו להבין מה אנחנו קשורים לסיפור... כי תבין: בדרך כלל אנחנו מסתכלים על הגלות במבט מאוד פסיבי!!! אנחנו תקועים כאן עם המזוודות... כבר למעלה מ-2000 שנים... וזהו!! זה מה שיש... מתי יהיה הסוף של הגלות?? כשיעלה רצון מלפניו... אם ככה... אז אני הולך לישון... תעיר אותי כשאתה שומע את החמור של המשיח...

או לא!!! הגאולה היא לא משהו שנוחת מהשמים... הגאולה זה יעד שאני חותר אליו ואני ואתה נגיע אליו בעבודה יומיומית שלנו!!! איך בדיוק?? אז הנה... אנחנו כל הזמן בכביש עם יד על ההגה... ואנחנו נוסעים... אנחנו לרגע אחד לא עומדים באותו מקום!!! במה זה מתבטא שאנחנו נוסעים??

שהקב"ה כל הזמן מזמין לנו חלונות הזדמנות... צ'אנסים ואופציות איך להמליך אותן בעולם... כל חלון כזה הוא אור דקיק!!! יחידת אור דקיקה!! ולי לא נותר אלא לנצל כל נקודת אור כזו... בא ניקח דוגמאות מכל הבא ליד: דף היומי!! דרשו!! שובב"ם!! עלונים!! הילולות... כל המושגים האלו שהזכרתי הם 'חלונות' שאפשר להתווכח עליהם... אפשר לעבור לצידם ולהמשיך הלאה... אבל סו"ס זה חלון!!! והנה... הדוגמא שנוגעת אלינו כאן זה עלונים!!! ר' עזריאל יום אחד עבר ליד החלון שנקרא 'עלונים!!' והוא כדרכו... היה איש איסטרטגיה... הוא זיהה שהדור שלנו זה דור של עלונים!!! בדור שלנו עלונים זה כלי שעובד... האם אנחנו אוהזים מכל התעשייה של העלונים או לא? לא יודע... זה גם לא משנה... אבל זו עובדה! החלון הזה קיים!!! ואם הוא קיים אז בא ננצל את החלון הזה... מגיע יהודי מורם מעם וממרומי גילו בגיל שמונים... הוא פונה אלי ואומר לי: אני רוצה להוציא עלון שלהבת... ואני מגיב בחשדנות... מה מביא יהודי מורם מעם לפתוח עלון באמצע החיים??

ואז ר' עזריאל הסביר לי בצורה מאוד ברורה: אנחנו נמצאים בדור של הארת אור הגנוז!!!

הקב"ה שולח לנו כל מיני חלונות... וכאן זה כבר עניין שלנו... האם לפתוח את החלון או להשאיר אותו סגור... ברגע שאני מגלה מול עיני חלון הזדמנות שנקרא עלונו!! שדרכו אפשר להאיר את העולם... אני לא חולף לצידו וממשיך... אני מוכן ומוזמן לפרוץ כל דלת שה' מזמין לי ולפתוח כל חלון שיכולה להביא יידישקייט לעולם...

זה חנוכה!!!! חנוכה זו הארת אור הגנוז... לתפוס כל נקודת אור ולפרוץ איתה קדימה... לתפוס כל אור דקיק ולפרוץ איתו הלאה... אגב: על פי זה אפשר לסדר את הראש ולענות על כל מיני הסתבכויות והסתייגויות...

קח דוגמא עדכנית: שבוע שעבר היה יארצייט של הבת עין... כידוע: הגה"צ ר' אלימלך בידרמן עושה עסק גדול מה'בת עין... הילולא שלימה... ויש כאלו שמאוד מסתבכים עם זה... מה זה הילולא החדשה הזו? מה זה ההמצאות האלו?? ומה התשובה האמיתית? אין פה שום דבר עמוק!!! יש נתון אחד ויחיד... יש כלל ישראל... שתמיד חשוב לחזק אותם... ותמיד טוב להבהיר בהם אש של אמונה ודבקות בה'... כעת לא נותר לנו אלא למצא איזה חלון הזדמנות... איזה סיבה למסיבה... תביא משהו... אתה מביא או לא?? לא הבאת... הולכים ללוח שנה... הנה... הבת עין!!! מדובר בצדיק גדול שיש עליו מעשים מעוררים... בא נעשה פארבערגרען... נתחזק יחד בעבודת ה' ובאמונה תמימה... ההילולא של הבת עין זה חלון!!! עוד חלון הזדמנות איך להתחזק... אח"כ יגיע י"ט כסליו... אח"כ חנוכה... אח"כ שובב"ם... אח"כ ז' אדר... ואז יבא מי שיבא ויכחח בגרונו... מה זה כל האירועים האלו?? מה יענה לו ר' אלימלך?? ההלו... האם יש לך עוד כמה יארצייטים לנדב ל?? האם יש לך עוד כמה חלונות הזדמנות בשבילי איך להמשיך לחזק את כלל ישראל...?? אני נותן לך חמש דקות לענות לי תשובה... אחרת אני כבר אארגן עוד כמה תירוצים להתוועדות...

זה מה שנקרא לתפוס מומנטום!!! זה הפואנטה של חנוכה!!! חנוכה זה חג הפרסומות... פרקטיקה של גילוי כבוד שמים... כעת אנחנו פחות עסוקים בלהגדיר את מגילת היסוד של היהדות... אנחנו כעת עסוקים בלדחוף עם כל הכח קדימה... לנצל כל חלון הזדמנות להאיר את העולם... חנוכה זה לא חג של שבט לוי אלא של שבט יששכר... כידוע: הבני יששכר מאריך להוכיח שחנוכה זה יששכר (ולכן גם שם הספר הוא בני יששכר למרות שזה לא שמו של ר' צבי אלימלך מדינוב זיע"א...) ומה עניינו של יששכר??

יששכר הוא מרביץ תורה!!! פרקטיקה של זיכוי הרבים... פרסומי ניסא... אצל יששכר אין חכמות... כל אופציה שיששכר מבין שיכולה לקדם בצעד נוסף בגילוי עול מלכות שמים הוא כבר בדרך לשם!!! יששכר נמשל לחמור... חמור ישן בעמידה... אתה לא צריך להכין אותו... רק תן לו יעד והוא כבר שם... הנה דוגמא נוספת: כעת הפציע שיר חדש לעולם 'עוד יותר טוב ועוד יותר טוב', מגיע היהודי השמרן ומתחיל להתפלסף: מה זה השיר הזה?? מה הכוונה? והאם אנחנו אוהבים מזה?? והוא צודק בשאלות שלו... אבל את יששכר זה פחות מעניין... יששכר עומד על פתח הבית מבחוץ ואומר: העוילים שר את זה?? זה חלון טוב שאפשר לתפוס עליו טרמפ בהתעוררות לה'?? אם ככה... הוא מיד מכניס את זה לרשימת השירים שלו בגיטרה... וכשיגיעו ל'אפילו בהסתרה' הוא יחזיר אש של עמידה בניסיונות... וכשיגיעו לשיר 'עוד יותר טוב' וכל הלבבות יפתחו לרווחה... הוא יכניס שם כמה ה' טוב וכמה שאפשר לפעול בתפילה...

זו משבצת שלא כל אחד טוב בה... אבל צריך לדעת שיש כזו משבצת ביהדות!!! משבצת שנקראת פרסומי ניסא!!! פרקטיקה של ניצול כל חלון הזדמנות ו'כל פועל ה' למענהו... כמובן!!!! כאן חשוב להדגיש: שלפעמים אנחנו עומדים מול חלון ואני מסיקים שהוא חלון שלילי ואם ככה ה' מתגלה גם דרך החלון הזה... אבל על דרך השלילה!!! באמצעות זה שאנחנו נפגין נאמנות לה' בזה שאנחנו נעבור ליד החלון הזה ונשאיר אותו סתום!!! כן... חלונה של בלגה סתומה... בלגה מגלה יחוד ה' בחלון הסתום שלה שמהדהד לדורות מה יכול לקרות למי שנשאת לסרדייט ממלכי יוונים... לא חסרים לנו אפליקציות וחלונות שמחכים לנו באינטרנט... והחלונות האלו הם הזדמנות יומיומית של מפגן לה' שאנחנו חולפים על פני החלונות האלו ונמנעים מלפתוחם!!! אבל כל חלון הזדמנות ניטרלי ללא חשש קליפת נוגה... כאן ר' עזריאל היה דרוך ומוכן לפרוץ כל חלון...

לא להחמיץ שום הזדמנות שה' מקרה לפני בלהאיר את העולם בכבודו...

עד עכשיו דיברנו בעיקר בחלק הפרקטי... אבל כעת ניגש לחלק היותר פנימי ועמוק:

אוסף הנתונים שה' מזמין לפני... הם הם חלונות ההזדמנות שה' הזמין בפני המליך אות... הילדים שלי, כל ילד הוא חלון!!! חלון שדרכו ה' מתגלה... ואני צריך לפתוח את החלון הזה... אבל בעצם סליחה... ילד זה לא חלון... זה הרבה יותר מחלון... זה בנין שלם עם כל מיני חלונות... יש את חלון ההתפרצויות של הילד שלי... יש את חלון הכישרים שלו... ויש את חלון הנשיות השליליות שלו... כל חלון והגילוי שלו!!! יש לי פה הרבה עבודה מול שלל הברקות וניקוי ופתיחת

החלונות של כל ילד וילד... וכן הלאה וכן הלאה... כל אחד מאיתנו במצב חשבון שלו!! כסף זה חלון... כסף זה דבר שהכי קל להבין עד כמה הוא חלון!!! ומי חילט לאן לפתוח את החלון הזה? אני ורק אני!!!! אגב: בחנוכה מקבלים דמי חנוכה מהרבי שליט"א... סליחה על השאלה הכפרנית: מה כ"כ מרגש באיזה חצי שקל 'עלוב' שהרבי נתן לי? מילא זה היה מאתיים שקל... אבל דולר או חצי שקל... מה יתן לך ומה יוסיף לך??

מה התשובה?? החצי שקל הזה שהרבי נתן לי!!! עד אותו רגע שהוא נתן לי... זה היה שייך לו!!! זה כל הרעיון, שהרבי נתן לי חצי שקל--- שלו!!! ואני כעת שואל אותך: אם הרבי היה לוקח את החצי שקל הזה ובמקום לתת לך אותו... הוא היה לוקח אותו ומקדש בו אשה, והיה אומר לה: הרי את מקודשת לי בחצי שקל זה?? היא הייתה מקודשת או לא? היא הייתה אשת חבר- לרבי שליט"א או לא?? כן!!! נו... אם ככה... יוצא שהחצי שקל ה'עלוב' הזה הוא לא מסטיק... אלא חלון!!!! חלון הזדמנות של הרבי שליט"א עם השלכות של כרתות ומיתות כ"ד... שהוא כעת העניק לי חלון הזדמנות שלו... עד כמה שהרבי תופס אצלי מקום משמעותי בחיים, אז ההלו... אתה מחזיק בידיים שלך לא חצי שקל!! אלא חלון!!! חלון הזדמנות ועוד של הרבי שליט"א!!!

וכמובן שברגע שאני קבלתי את החצי שקל של הרבי... זה בעיקר משהו סמלי... שנותן לי אמת מידה איך להתייחס נכון לחלון הזדמנות!! איך להסתכל נכון על כל 'חצי שקל' של הזדמנות...

חנוכה זה הזמן לתרגם את נתוני החיים לחלונות הזדמנות... לדעת להסתכל על חצי שקל ופתאום לקלוט שבאותה מידה ואפשר לקנות איתו בהכל בשקל... ככה באותה מידה הוא חלון הזדמנות שדרכו אפשר לתרגם אותו לכבוד שמים... להבין ששום דבר בחיים של יהודי זה לא סתם!!! כל דבר הוא חלון!! חלון שה' מזמין ממני להמליך אותו...

יצא לי לבקש בקליניקה של 'ריפוי בעיסוק', אני רואה מלא מלא משחקים... וג'מבורי... ודובונים... וסוגים של גלגלים וחישוקים... ואני מספיק מבוגר בשביל להבין שלמייעשה למייעשה שום דבר פה לא באמת משחק!!! זה נראה משחק... אבל זה כלי!!! זה חלון הזדמנות שאיש המקצוע משתמש בו כדי ללמד את הילד מוטוריקה רגשית ועוד כל מיני מילים מקצועיות שאני לא טוב בהם... מי שמגיע לשם וחושב שזה בסה"כ חדר משחקים... מה זה אומר?? שהוא הילד!!! אבל אני כבר לא ילד... אני המבוגר שהגנתי עם הילד... אני כבר אמור להבין שהמשחקים פה הם מעטפת חיצונית לתזמון וחלון הזדמנות איך לפתח פה משהו בעומקים הכי דקים בנפש... על אותו משקל בדיוק!! חנוכה זה חג שבו אנחנו מפנימים את הארת אור הגנוז... להבין שכל הנתונים שה' תזמן לי זה לא חדר משחקים... אלא חלונות הזדמנות של גילוי כבוד שמים!!! אז אם מקודם הבאנו את זה בעיקר מהזוית של זיכוי הרבים... אז אתה מבין לכוך שלמעיישה זה הרבה יותר נרחב... כל ניגוד בזוגיות או שאר התמודדויות... כל כזה מזמין מאיתנו סוג מסוים של חלון תקשורת מול אבינו שבשמים... פעם זה הכנעה או קבלה באהבה ופעם זה תפילה...

אם נסכם את זה בהגדרה קולעת: בניגוד למה שאנחנו חושבים שאור הגאולה יגיע מהשמים!!! אבל לא!!! אע"פ שהאש יורדת מן השמים מצווה להביא מן ההדיוט... ה' מחכה להארה שלנו... ה' מחכה שאנחנו נפתח את חלון ההזדמנויות... על כל נר שאנחנו נדליק לפניו יתברך בנאמנות... ה' יאיר לנו באור שבעת הימים... אבל ה' לא מוותר על נר החנוכה שלנו... על האור שכל אחד מאיתנו יכול להאיר מחלון ההזדמנויות והחבילה האישית שקיבל מה'... לא נותר לנו אלא לכבות את האור... להדליק את נר החנוכה... ולצאת כמו בבדיקת חמץ... לצאת לחפש בחורים ובסדקים שבתוכי הנפש... באיזה חלון הזדמנות ה' ממתין לנו... איזה נקודת אור מחכה לנו מול נתוני החיים שעד כה עמדה חשוכה ומבוששת... איזו התמודדות אישית אנחנו מדחיקים ומזניחים בחיים ועם קצת אור שדוחה חושך ניתן להבין שיש כאן חלון הזדמנות לגלות את ה'... להבין שה' רוצה אותי כאן... זה יכול בשלל חובות השתדלות שה' רוצה אותנו שם... זה יכול להיות בכל מיני משימות אפרוריות בחיים שעם קצת אמונה ניתן לזהות שההלו... שום דבר לא אפרורי!!! אם ה' רוצה אותי שם... אז אני מוכן!! מוכן להיות השחקן שלו גם במגרש הזה ולעשות את הדבר הנכון... אם זה בכל מיני מבוכות משפחתיות שהכי קל זה לברוח ולחמוק... אבל באותה מידה לזהות שיש פה שחמט שה' רוצה אותי עושה את התנועות ואת הביצועים הנכונים...

חנוכה נועד בעיקר ליום שאחרי!!! עם איזה תוכנות בתוך החיים יצאנו... איזה חלונות הזדמנות החלטנו לאייש... לפתוח ולמלאות אותם בהון ויקר ונעים של גילוי שמו יתברך...

"וצדיק באמונתו יהיה"

מאת הרב ישראל קליין שליט"א

פיצוץ אקראי או בדוקא

שהבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת, בה יש ערך לכל מחשבה דיבור ומעשה שלנו, בה אין פרט בחיינו שהוא לאו בדוקא, זה עיקר ענינה של היהדות שכל מחשבה של יהודי היא גבוה מעל גבוה, והיא פועלת ומתקנת את כל העולמות העליונים.

כמה זה שמח וטוב, להרגיש ולחיות שכל מה שאני עושה ולו הדבר הקטן ביותר הוא בעל ערך נשגב קריטי וגורלי.

ומכאן ליומין דחנוכה כאשר קומץ של שלשה עשר בני אדם נלחמים נגד מליוני חיילים ומנצחים, זה מראה שהם חשובים למישהו, שמישהו נתן בידם את הכח לנצח ולעשות את הדבר הבלתי אפשרי הזה, כאשר שמן דולק במקום יום אחד שמונה ימים כנראה שאיכפת למישהו שהוא יהיה דלוק, הגילוי הזה ממלא את ליבנו בהודיה לבורא עולם, על כך שברא אותנו והחשיב אותנו כל כך, שכל מעשינו ומקרינו אין בהם טבע ומנהגו של עולם.

גבורים ביד חלשים, רבים ביד מעטים, זה לא קורה לבד, זה לא פיצוץ אקראי, זה לא ברירת המחדל של הטבע שהחזק שורד, אלא, ההיפך הגמור מן התיאוריה הזו.

לולא ניצחון החשמונאים אולי גם אנחנו עדיין היינו שבויים בקונספציה המדע ומאמינים כי ארבעים טריליוני התאים בגופינו הסתובבו בחלל במהירות שיא, עד שהתרחש פיצוץ מסתורי וכתוצאה ממנו נוצרנו. איזה חידלון! איזו אומללות!

מורי ורבי הגאון רבי עזריאל זצ"ל סיפר כי הוא נפגש פעם עם יהודי ניצול שואה, אשר חווה דברים נוראיים ובעקבות כך עזב את הדרך, והגיע לכפירה, אמר לו רבי עזריאל: באמת אני מרחם עליך רחמים עזים, ומדוע? גם לי יש קושיות חזקות על הקב"ה, אני לא מבין למה סבא שלי הצדיק נהרג בשואה על ידי הנאצים, אני ראיתי כיצד משפילים אותו חובטים ומושכים את זקנו, אני לא מבין, כיצד כל כך הרבה אנשים גדולי עולם מתו על קידוש השם, מה חטאם מה עוונם ומה פשעם, אבל יבוא יום ואני אקבל תשובה, אני מכין לעצמי את השאלות ויבוא יום ואני אוכל לשאול את בורא עולם, למה עשית את השואה. למה אפשרת את הצינונות ואת השמות שהיא חוללה ביהדות החרדית? אני זוכר כיצד בהיותי נער בכל שבוע הפך עוד חבר שלי לחילוני, למה רבנו של עולם אפשרת את זה? יבוא יום ואני אשאל אותו ואקבל מענה, ואז אבין שלא סבלתי סתם אלא היתה לזה סיבה אלוהית מדוייקת ומכוונת.

ואתה לעומת זה, בא תראה, כמה אתה אומלל. חיות הטרף הנאציות הרגו מליוני בני אדם, למה? במקרה! ברירת מחדל של תיאורית האבולוציה טוענת שהיטלר ואייכמן היו מורכבים ממולקולות יותר בריאות וחזקות וכיון שכך, ברירת המחדל הטבעית, גרמה להם לטבוח בהוריך באחיק ולחסל את כל היקרים לך, למה? ככה!! סתם ברירת מחדל טבעית שהחזק שורד.

איזה מסכן תהיה, אם כל מה שקרה לך קרה במקרה, בלי שום הסבר, אלו חיים שכולם תסכול וחידלון.

אשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלינו ומה יפה ירושתינו, לנו ברור שכל פרוטה אחת שהפסדנו או הרווחנו היא מאת אדון כל העושה עשה ויעשה לכל המעשים, ואת הכל הוא עשה מתוך חשבון מדויק, כי כל פרט הכי קטן במציאותנו הוא כל כך חשוב שהבורא יתברך שמו מתעסק עמו, איזה עוצמה צריכה למלא את ליבנו כשהבנו את היסוד הזה.

ולסיום גם בפרשתנו, יוסף הצדיק שורד במצרים, כשהוא מקבל את האיתות משמים, אתה "בדוקא", אתה לא פיצוץ אקראי, אלא מישהו איכפת לו אם בדרך למצרים יהיה לך ריח טוב או רע. נכון, אתה ברגעים הכי שחורים בחייך אך ריח של עטרן נופט לא מגיע לך להריח, אני אשדד מערכות ואדאג שהישמעאלים יהיו נושאים צרי לוטו, כי זה לא פיצוץ אקראי ובלתי מבוקר הכל מדוייק.

אכן כן קבעום ועשאוים ימים טובים בהלל והודאה. כפי שדרשו דורשי רשומות אם אתה רוצה שהימים שלך יהיו ימים טובים, תחיה בהלל והודאה, תודה לשמו של הקב"ה על כך שאתה הכי "בדוקא" בעולם, עד שאת כולו הוא ברא בשבילך.

איך פרקטית מצליחים לחיות את קדושת הימים הטובים הבאים לקראתנו, ימי החנוכה, שעליהם נאמר קבעום ועשאוים ימים טובים בהלל והודאה?

נכון, כולנו יודעים שאנחנו מוקפים בחסדים אין סופיים מאת הבורא יתברך, אבל על זה אנחנו מודים בכל יום. איך נס החנוכה נוגע לנו היום, נכון שנצלנו בחסדי השם וישועתו, אבל תכל"ס, איך מרגישים את חסד הבורא בימים ההם בזמן הזה.

האיר ה' את עיני במחשבה שאני רוצה לשתף בה את ציבור הקוראים ואקוה שאכוון אל האמת.

כאשר אני מנסה לרגע לדמיין את עצמי, ללא אמונה, חי כמו אחד מכל גויי הארץ בתרבות המערב, שדוגלת בכפירה המודרנית שערש מולדתה היא תרבות יון.

פתאום אני תופס את החסד בגדול שעשה עמנו בורא עולם והציל אותנו מתרבות יון, שנתן כח ביד החשמונאים הקדושים לעקור את ההתיינות מתוכינו.

קליפת יון הביאה לעולם את מושג הכפירה, אותה תפיסת עולם הדוגלת בכך שהעולם הוא אוטומט - פועל מאליו בלא מכון. כמו שהביא בערוך בשם ילקוט שמעוני רמז תתקנ"ג, "שהיו היונים אומרים העולם אבטומטוט הוא" ופירש הערוך פועל מאליו בלא מכון.

אותה כפירה העוקרת כל כח עליון מן העולם, ערש לידתה הוא בחכמת יון, המדע הכפרי של ימינו, שמאמין בכך שהעולם נברא כתוצאה מסדרה של פיצוצים אקראיים, יסודותיה של שיטת הכפירה בת ימינו, נעוצים אי שם בכפירת יון, המתוארת על ידי הרמב"ן במילים 'היוני הארוך אשר לא האמין אלא במה שראו עיניו' אם לא מאמינים רק במה שראו העינים הדרך לכפירה בת ימינו סלולה לחלוטין.

רחמנא ליצלן, התיאוריה הזו טוענת ששם למעלה אין כלום, הכל נוצר ממולקולות ומרק אמבות שהתפוצצו בסחרור של מליארדי שנים וכו' ובסוף נוצר משהו, ואחרי זה התרחש תהליך התפתחות, שבסוף הקופיף החמוד לאט לאט השיר את זנבו ויישר את גוו, והנה לפניך אדם שכולו "מקרה", אין שום דווקא בענינו, הוא נוצר על ידי הטבע העיוור, ללא שום מטרה ויעוד. סתם כך התפתחות זוהו !!!

באמת זה כל כך עצוב לחשוב שאני "כלום", שאין לי שום מטרה ויעוד בחיים וכל כולי מקרה של התרחשויות בלתי ברורות, שקרו ולבסוף נוצרתי, באמת אין שום הבדל לאף אחד אם אני חי או מת, אין לי שום עבר ואין לי שום עתיד, אני לא בא משום מקום ולא הולך לשום מקום, רק סתם יצור אקראי מתוך מרק של מליארדי טריליוני יצורים אקראיים ללא כל תכלית, זה עצוב מאוד מאוד, להיות כזה.

זו היא תחושת חידלון נוראית, לא פלא שכל העולם נעדר משמחה אמיתית, כי שמחה כזו לא יכולה להיות, רק כאשר אני יודע כמה אני שווה וכמה מציאותי היא מציאות של "בדוקא", וכמה כל מחשבה דבור ומעשה שלי יקרים וחשובים לפני בורא עולם.

יש לי חבר שנקרא להיות "מלמד" בתלמוד תורה חשוב, הוא רצה את המשרה ונהנה בה, אבל כעבור זמן די קצר הוא עזב את מקצוע המלמדות, מדוע? כי בתקופה הראשונה הוא נלקח רק כדי להיות "ממלא מקום" והתחושה של להיות "פקק", להיות רביה בחיידר רק במקרה ולא בעצם זו תחושה מאוד מתסכלת, הוא לא שרד את הדבר הזה.

אמר לי פעם מרצה, אודה ולא אבוש שכשמוזמינים אותי לדבר ברגע האחרון כי נתקעו והדרשן המדובר לא יכול להגיע, יש לי איזה שהם "הרהורי כפירה", רגע! מה, אני טוב רק כאשר נתקעים? לא, אני לא מרצה במקרה, אותי צריך להזמין כמה חדשים מראש, התחושה שכל מציאותי היא בהזדמן ולא בעצם היא מתסכלת. אף אחד לא רוצה להשאר אחרון בשוק החברות ולמצוא חברותא רק כי אין מישהו אחר. ואוי להם לבני זוג שהם נשאים יחד "ברירת מחדל", בעצם אין ביניהם כלום, רק הם לא רוצים לפגוע בילדים ובשם הטוב של המשפחה ולכן הם ממשיכים את הקשר, זהו קשר מסכן חיוור ועלוב, חיים מאושרים הם חיים של "בדוקא".

עולמינו והחיים בתוכו נמשלים לחתונה, לפי תיאורית הכפירה האדם נמשל לבקבוק קולה שנשפך בחתונה בצורה אקראית וסתמית לגמרי ואילו לפי האמונה שלנו אתה החתן בעצמו, כל העולם כולו נברא בשבילך, אתה הכי בדוקא שיכול להיות.

על זה אנחנו צריכים להודות ולהלל ולשבח את יוצרנו ובוראינו

סדרת שיעורים חדשה של הרב ישראל קליין שליט"א, להצית את השלהבת

קול הלשון. מספר ישיר: 073-2951352 להקיש 2 ואח"כ 1.